

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

ergo mali in Republicâ nostrâ ab illo mihi expectandum amplius, nisi quod (more suo) non cessat & Senatui & mihi, sed mendaciter, nescio quæ obicere apud suos tribunitios. Audio, Marchionem Pforzensen ipsum ad gubernandas Ecclesias suas vocasse. Scilicet huic mandabis, si quid restet curatum velis.

Uxor mea 23. Februarii me novâ prole, filiolâ Magdalenâ, parentem fecit satis feliciter, divinitus adjuta. Hæc & humanitatem tuam, cumprimis vero uxorem tuam, sicut & focus mea, amanter salutat.

Prodiit scriptum hisce nundinis sub nomine Illustrissimorum Fratrum Ducum Saxonie, quod quomodo tibi probetur, cupio cognoscere. Imperator (quod bona fide tuæ fidei committo) serio exposulavit cum Dominis meis propter Reformationem Ecclesiarum in agro, & quod Catholicis (sic suos appellat) non concedant publicum concionatorem, sed masculè ipsi responderunt & ita piè, ut maximas ego pro hac constantiâ agam gratias & Domino Deo & ipsis etiam. Utinam & reliqui Magistratus hujus essent animi, facillè crederem, posse eos aliquid in his comitiis pro tollendâ omni idolomaniâ impetrare.

Illustrissimus Princeps Bipontinus, Wolffgangus, qui successit Electori in superiore Palatinatu, literas ad Magistratum nostrum non tantum pietatis, sed omnis humanitatis & officiorum plenissimas, tanquam vicinus scripsit: Senatus ergo noster, non literis sed missâ honestâ legatione vivâ voce amicissimè respondit. Gratulor revera nobis & Ecclesiæ, talem nobis vicinum contigisse. Bene vale & rescribe quæso. Amanter, officiosè & reverenter salutabis universum & Theologicum & Philosophicum Collegium. Cumprimis verò D. Rectorem.

Data Ulmæ, 7. Aprilis, Anno 1559.

T. T.

Rabus, D.

LXXI.

S. D. Reverende Vir & Carissime Frater.

Accepi tuam epistolam, in qua significas, deliberatum esse apud vos, de mittendis iis ad Conventum Augustanum, qui anno superiore in Urbe Vangionum interfuerunt Colloquio. Malim in Latomias mitti, quam ad illas vanissimas rixas, in quibus non quæritur veritas, sed ludè exercentur sophismatum & ab aulicis, & ab iis, qui aulis assentantur. Precor autem Filium Dei,

Dei, ut nobis opem ferat. Mitto tibi pagellas de Bavarica Inquisitione, & mitto tanquam Censori, teq; oro, ut & tuum iudicium & aliorum piorum & eruditorum significes. Nunc autem & Justi Menii filium, Augustum Menium, tibi commendo, qui petit sibi locum tribui inter eos, qui aluntur in Monasterio Prædicatorum. Pater, ut scis, utiliter servivit Ecclesiæ Dei, & annos triginta sustinuit omnia Episcoporum onera in Tyrigetis, docuit voce & scriptis, refutavit *hereticos* acerrimis contentionibus, dijudicavit controversias dogmatum & conjugiorum, rexit inspectiones Ecclesiarum, etiam in redivis ordinandis. Pro his magnis laboribus hæc est reddita gratia, ut pulsus sit cum magno damno, quia scripserat, novam obedientiam necessariam esse, ad retinendum Spiritum Sanctum. Nunc propter eandem causam captivi sunt viri optimi Pastor Jenensis & Victorinus. Hæc scio te & alios abhorrentes à Sophisticâ non sine magno dolore cogitare. Majore igitur studio conjunctionem nostram tueamur nos, qui & veritatem & pacem diligimus, sicut præceptum est: *Diligite veritatem & pacem.* Valde te oro, ut huic Augusto Menio opem feras. Bene vale & rescribe. Calend. Maji Anno 1559.

Philippus Melanthon.

LXXII.

S Responderam ad tuas diebus proximis, Marpachi suavissime, neq; accidit interea, quo de magnopere scribam; nisi quod de sectæ Davidicæ autore fama ad nos pridem detulit. Pluribus is annis apud nos delituit, familiam habuit numerosam & moribus ad pietatem mire compositam, suis præfuit inusitatâ quadam autoritate, homo sine literarum doctrinâ, sed solertissimi ingenii, nomen mentiens Jo. à Brugis. In oeconomia admodum magnificus & munificus, in pauperes benignus & liberalis; quod suppeterent impendia, ex generi, ejusq; nobilis & locupletissimi, facultatibus, partim ex suæ sectæ hominum in Galliâ Germaniâq; inferiore degentium collatione, sicut accipimus. Doctrinæ capita prodigiosa sunt evacuata Christi & naturam & munus, in hunc ipsam Davidem ejus dignitatem transferentia, constituentia nescio quale temporarium regnum. Artificio hæc deprehendit magistratus, ut qui simul accersitis in Curiam de hoc grege viris omnibus, inq; vincula conjectis, chartaceam interea supellestem, in singulorum domibus perquisitam, inventamque, Jurisconsultis & Theologis perlegendam exhibuit. In examine captivorum nullus repertus est, qui non detestaretur doctrinam, quam dixi; quorum aliqui hæc prodigiosa capita ignorasse videntur, forte quod omnia metuens, & seipsum occasione serviens autor, ne liberis quidem suis arcana cre-